

19 sönd. efter tref.

Predikan i Osby kyrka 27 sept 08

”Trons kraft”

Mark 2:1-12

Några dagar senare kom han tillbaka till Kafarnaum och det blev känt att han var hemma. ²Det samlades så mycket folk att inte ens platsen utanför dörren räckte till längre, och han förkunnade ordet för dem. ³Då kom de dit med en lam som bars av fyra män. ⁴Eftersom de inte kunde komma fram till Jesus i trängseln bröt de upp taket ovanför honom och firade ner bädden med den lame genom öppningen. ⁵När Jesus såg deras tro sade han till den lame: "Mitt barn, dina synder är förlåtna."

⁶Nu satt där några skriftlärda, och de tänkte för sig själva: ⁷"Hur kan han tala så? Han hädar ju. Vem kan förlåta synder utom Gud?" ⁸Jesus förstod i sin ande vad de tänkte och sade till dem: "Hur kan ni tänka så i era hjärtan? ⁹Vilket är lättast, att säga till den lame: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp, ta din bädd och gå? ¹⁰ ¹¹Men för att ni skall veta att Människosonen har makt att förlåta synder här på jorden säger jag dig" - och nu talade han till den lame - "stig upp, ta din bädd och gå hem." ¹²Och mannen steg upp, tog genast sin bädd och gick ut i allas åsyn, så att de häpnade och prisade Gud och sade: "Aldrig har vi sett något sådant!"

Den här berättelsen handla om två saker. En sak som inte syns och en som syns. Bägge två har med den lame att göra.

Vi har inte fått någon förhistoria, men vi kanske ändå kan föreställa oss hur det gick till. Ryktet har gått att Jesus kommit till staden och folk skyndar till huset där Jesus är för att lyssna till honom. De fyra männen föreslår för den lame att de ska bära dit honom, kanske kan Jesus bota honom, det påstås ju att han botat förr.

När de kom fram till huset stod det fullt av folk i dörrhålet, så packat att de omöjligt kunde komma in med en bår. Men hans kamrater låter inte en sådan bagatell hindra dem. De brinner av iver att hjälpa sin vän, de tar sig upp på taket och med hackor och spadar börjar de gräva upp taket av saltorkad lera utan att tänka som mycket över konsekvenserna över att förstöra andras egendom. Så trosvissa är de i att Jesus verkligen kan hjälpa. Det var denna tro som Jesus såg.

”Mitt barn, dina synder är dig förlåtna” säger då Jesus till den lame. Det var saken som inte syntes. Men det var kanske inte detta som han eller hans kamrater hade tänkt sig. Nog borde han väl ha större problem än oförlåtna synder. Som att han inte kunde gå till exempel. Det var ju därför som han var där. Att inte Jesus kunde begripa det.

Men Jesus såg det som vi inte såg. Jesus såg att mannens behov av att få sina synder förlåtna faktiskt är större än hans behov av att kunna gå, därför prioriterar han det. Det som är av verklig vikt för oss, det märker vi inte alltid, det är inte lika lätt att ta på. Så var det ju med den lame. Folket i huset kunde omedelbart se hans fysiska behov av att kunna gå, men hans behov av att få sina synder förlåtna var det bara Jesus som såg.

Fariséerna, felsökarna, de som bara kommer för att hitta fel reagerar genast. Förlåta synder! Den makten har ju bara Gud!

Även detta kan vara förbryllande. Krävs det makt att förlåta? Kan inte vem som helst göra det? Är det inte istället tvärtom, ett svaghetstecken att förlåta, medan det krävs makt att ta hämnd och ge igen?

Men det som man gör när man förlåter är att man avstår från hämnden, man avstår från sina rättigheter och låter nåd gå före rätt. Och har man inte makten att hämnas då har man ju ingen hämnd att avstå ifrån. Det är som man förr sa: "Vem som helst kan döda, bara kejsaren har makt att ge liv". Att benåda, att förlåta, alltså att avstå från hämnd är därför ett tecken på makt.

"Min är hämnden" säger Herren och av därför säger han också "min är förlåtelsen." Det är därför som fariséerna har rätt när de säger att ingen kan förlåta synder utom Gud.

Det är inte så svårt att förstå fariséerna förargelse när Jesus gick omkring och förlät folk för att de hade behandlat helt andra människor illa, och därmed satte sig i Guds ställe. Hybris brukar vi kalla sådant, eller med fariséernas ord: "han hädar ju". Skulle någon idag gå omkring och påstå att han är Gud skulle han bli utskrattad som en dåre. På Jesus tid skulle han dessutom riskera att bli korsfäst.

Så, vem var Jesus? Var han som fariséerna antog, en hädare, en som hade väldigt höga tankar om sig själv? Ja, antingen var han det. Eller så var han Gud.

Som för att förekomma fariséernas fördömanden så vänder sig Jesus till dem: "Vilket är lättast att säga till den lame: Dina synder är dig förlåtna, eller att säga: Stig upp, ta din bädd och gå?" Naturligtvis det förstnämnda måste fariséerna ha tänkt. Det skulle vilken bedragare som helst kunna säga, det krävs ju bara tomma ord. Men att bota den lame, till det krävs verklig makt.

Så för att bevisa att han hade denna verkliga makt, och inte bara var en bluff, så gör Jesus saken som syns, han botar den lame, som genast stiger upp tar sin bädd och går. Genom att göra det som syns bevisar han att han har makt att även göra det som inte syns.

"Det är med hjälp av demoner som han botar" skulle vissa fariséer säga vid ett annat tillfälle. "Det är bara en folklig skröna som vi inte ska ta bokstavligt" säger vissa idag. Så säger den som inte vill tro, och som alltid kommer att hitta skäl för att avvisa Jesus. Men den som upptäckt att

Jesus verkligen är Gud kommer och faller på knä i tillbedjan inför honom, eftersom han är den ende som har makt att förlåta mina synder och förändra mitt liv.

Det var två saker som skedde den där gången: en osynlig, mannens synder blev förlåtna, och en synlig: han blev frisk och kunde börja gå igen. På altaret idag så finns det också något synligt och osynlig. Det synliga är bröd och vin, det osynliga är Kristi kropp och blod. Utgivna för oss, för att vi ska få evigt liv.